769/07

Den 28. marts 2007 blev i sag nr. 70.074:

xxxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx xx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at genoptage vurderingen af varigt mén som følge af et tidligere dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist genoptagelse med henvisning til, at der ikke er dokumenteret en sammenhæng mellem klagerens nuværende gener og den anmeldte skade.

Det fremgår af sagen, at klageren den 3/4 1995 anmeldte et ulykkestilfælde sket den 7/3 1994. Klageren anførte i denne skadeanmeldelse:

> "Vi stopper for rødt lys, men jeg ser i bakspejlet at ham bagved ikke har planer om at stoppe, så jeg forsøger at komme væk og ud i banen ved siden af men dette kan desværre ikke nås. Så han rammer os bagfra med stor hast og jeg slår hovedet tilbage i nakkestøtten meget hårdt. Jeg har derefter ondt i alle halsmuskler og hovedet 1 uge efter som så herefter går over. Pludselig d. 1/2-95 kan jeg ikke bevæge nakken og ender hos kiropraktor."

Efter anmodning fra det selskab, hvori den skadevoldende bil var ansvarsforsikret, udarbejdede speciallæge i ortopædisk kirurgi, overlæge dr. med. K.H.S. den 10/11 1995 speciallægeerklæring. Af denne speciallægeerklæring fremgår bl.a.:

"KONKLUSION
29-årig kvinde, som 7.3.1994 fik en såkaldt 'piskesnerts-læsion' ved bilpåkørsel bagfra. Der var smerter i hals og nakke i en uge, hvorefter der var hovedpine med 1-2 ugers mellemrum.

Den 1.2.1995 fik hun pludselig nakkehold og smerter imellem skulderbladene. Nakkeholdet blev løsnet samme dag. Siden har der været fri bevægelighed af nakken, men hun har stort set siden da haft en mærkelig fornemmelse imellem skulderbladene, ikke egentlig smerte, men en stivheds- eller spændingsfornemmelse, som kan forværres ved kraftig kropsdrejning. Hun havde det godt fra april til september, men det har været lidt dårligere den sidste måned.

Ved den objektive undersøgelse findes intet som helst abnormt, udover let ømhed imellem skulderbladene, omtrent svarende til 7. brysthvirvels torntap. Ømheden er ret let, og der er i øvrigt intet abnormt, og røntgenologisk kan man ikke påvise noget abnormt.

Hvorvidt begivenheden 1-2.1995 har forbindelse med ulykken eller ikke er svært at afgøre, men kan næppe helt udelukkes. Pt. har på intet tidspunkt været sygemeldt. På langt sigt er der udsigt til, at symptomerne vil svinde uden at efterlade varige mén."

Selskabet valgte herefter at lade Arbejdsskadestyrelsen vurdere klagerens méngrad, hvorfor speciallæge i neurokirurgi, overlæge F.R. den 8/11 1996 udarbejdede en speciallægeerklæring på Arbejdsskadestyrelsens foranledning. Overlæge F.R: anførte bl.a. i denne speciallægeerklæring:

"**RESUMÉ OG KONKLUSION**
32-årig kvinde, fuldstændigt rask, pådrager sig ved bilpåkørsel bagfra et typisk whiplashtraume 07.03.1994. Hun har lokale nakkesmerter en uges tid og har siden haft hovedpine, i starten med 1-2 ugers mellemrum, en periode hyppigere, og efter kiropraktorbehandlinger sjældnere igen, men nu i den sidste tid har hun igen været generet meget af hovedpine. 11 måneder efter whiplashtraumet får hun uden speciel provokation et akut hold i ryggen, stærke smerter mellem skulderbladene, så hun ikke kunne bevæge nakken, men samme dag får hun manipulation, der gør, at hun siden har kunnet bevæge frit i cervikalcolumna. Fik efterfølgende kiropraktorbehandling, der hurtigt tog de akutte smerter mellem skulderbladene, men efterlod en stivheds-/ømhedsfornemmelse. Igen forværring af disse smerter i foråret 1996, igen med bedring til følge efter en ny serie behandlinger hos kiropraktor.
Ved den objektive undersøgelse er det eneste egentlig ømhed svarende til processus spinosus af Th-7/8.
Der er ikke tvivl om, at hun har været udsat for et whiplashtraume, og jeg synes heller ikke, der er tvivl om, det er dette traume, der er årsag til hendes hovedpine. Om begivenheden 01.02.1995 også kan sættes i forbindelse med ulykken, mener jeg ikke, man kan udelukke. Hun har i hvert fald aldrig tidligere haft problemer fra ryggen.

> Man kan ikke sige, at tilstanden er stationær. Hun har tidligere haft virkning af mere regelmæssig behandling hos kiropraktor, og der er ingen tvivl om, at hun i en lang periode fremover til have behov for fortsat regelmæssig kiropraktorbehandling, og man må så håbe, at tilstanden kan stabiliseres så meget, at hun kun vil få lette varige mén."

Arbejdsskadestyrelsen udtalte herefter i skrivelse af 29/1 1997 til selskabet:

> "På grundlag af de foreliggende oplysninger vurderer vi méngraden til mindre end 5 procent, jf. loven om forsikring mod følger af arbejdsskade, § 33. Vi har lagt vægt på, at der efter de lægelige oplysninger er tale om beskedne følger efter skaden. I denne vurdering er indgået, at der ifølge den neurokirurgiske speciallægeerklæring af 8.11.96 fra F.R. er tale om en objektiv næsten normal undersøgelse.
>
> Vi har endvidere vurderet, at H.H.s gener mellem skulderbladene ikke er følge af ulykken den 7. marts 1994."

Klagerens egen læge anførte i lægeerklæring af 28/10 1998:

> "Det kan hermed bekræftes, at ovennævnte henvender sig til mig den 9. marts 1994, hvor hun fortæller, at hun er blevet påkørt af en bil og at hun har smerter i nakke/hoved.
>
> Vi aftaler, at hun ser tiden an på tabletter og hvile. Efter ovenstående trafikuheld, begyndte hun at få hovedpinetendens, som hun aldrig før havde haft.
>
> 1. februar 1995 fik hun stærke smerter og var låst fast i ryg/nakke. Hun fik manipulationsbehandling ved vagtlæge, men da tilstanden ikke blev bedre henvendte hun sig til undertegnede, den 14. februar 1995, hvor jeg konstaterer, at det drejer sig om et facetsyndrom sv. t. TH6/7.
>
> Hun henvises herefter til kiropraktor (L.M.), hvor hun har gået lige siden med kortere eller længere mellemrum, som regel gennemsnitligt 2 gange om måneden.
>
> Tilstanden bedres ikke, tværtimod har hun det dårligere som tiden går, og må efterhånden betegnes som kronisk.
>
> Der er ingen tvivl om, at årsagen til den kroniske smertetilstand, skyldes trafikuheldet i marts 1994."

Klageren anmodede herefter selskabet om at genoptage sagen, hvilket selskabet afviste med henvisning til, at der ikke var dokumenteret en forværring af de følger der kunne relateres til ulykken den 7/3 1994. Klageren kontaktede derfor Arbejdsskadestyrelsen, og bad dem foretage en ny vurdering af klagerens gener. Som følge heraf anførte Arbejdsskadestyrelsen ved skrivelse af 3/9 1999 til selskabet:

> "De henviser til overlæge, F.R.s speciallægeerklæring af 8. november 1996, hvoraf det fremgår, at F.R. ikke vil udelukke, at Deres smerter mellem skulderbladene opstået 1. februar 1995, kan tilskrives aktuelle tilskadekomst.
>
> Den neurokirurgiske lægekonsulent har imidlertid vurderet, at det på det foreliggende ikke findes godtgjort, at Deres smerter mellem skulderbladene kan relateres til tilskadekomsten den 7. marts 1994, idet generne først opstår 11 måneder efter tilskadekomsten."

I september 2005 anmodede klageren endnu en gang selskabet om en genoptagelse af vurderingen af det varige mén. Selskabet afviste dette med henvisning til, at der ikke var dokumenteret en forværring af generne, der kunne tilskrives ulykken.

Klagerens kiropraktor anførte ved skrivelse af 6/4 2006 til klageren:

> "Hele columna AP og Lat.:
> - 5 mm dx inf. ext., smistrokonveks skoliose lumbalt med apex L3, randproliferationer coxae.
> Dekstrokonveks skoliose thorakalt med apex T7.
> Dekstrokonveks skoliose cervicalt med apex C5.
> I forhold til optagelserne fra 16-02-1995 ses, bortset fra artikulationen mellem C5 og C6, uændrede forhold. På dette niveau ses til gengæld reduceret diskushøjde C5-C6, med begyndende antrolhistese af C5 på C6 og forkalkninger i lig. longitudinale anterior. Samlet kan dette tyde på instabilitet i leddet og er sandsynligvis på traumatisk basis."

Overlæge P.A. fra O. Universitetshospital anførte den 20/6 2006 som følge af en røntgenundersøgelse:

> "Let discusdegeneration C5/6 med beskeden højdereduktion og nedsat signalintensitet i den T2-vægtede sekvens. Beskeden protrusion af discus, denne er en smule asymmetrisk mod højre, men der er ikke forsnævring af foramen eller rodskedeformering, og pladsforholdene i spinalkanalen er normale. Øvrige segmenter fremtræder normale, medulla har normal form, lejring og signalmønster. Ingen knoglemarvsforandringer tydende på tidligere fraktur."

Klageren kontaktede herefter en advokat, der efterfølgende korresponderede med selskabet om genoptagelsen af klageren sag. Selskabet afviste fortsat genoptagelse, hvorefter klagerens advokat indbragte sagen for Ankenævnet for Forsikring.

Klagerens advokat har ved skrivelse af 21/9 2006 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal genoptage vurderingen af klagerens varige mén som følge af et dækningsberettigende ulykkestilfælde i 1994. Klagerens advokat har til støtte herfor anført:

> "Som det fremgår af den fremlagte dokumentation, er der beviser for, at min klients helbredstilstand er væsentlig forværret og derfor kan hu kræve genoptagelse efter gældende regler.
>
> Scanningen samt udtalelser fra min klients egen læge og kiropraktoren beviser dette, og Alm. Brand har ikke dokumenteret, at man ved udbetalinger, fastsættelse af méngraden har taget højde for nuværende helbredstilstand."

Selskabet har ved skrivelse af 24/10 2006 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

> "Der foreligger speciallægeerklæringer fra henholdsvis 10. november 1995 og 8. november 1996. Det fremgår af begge erklæringer, at der, ud over lidt ømhed omkring den 7. brysthvirvel, objektivt er konstateret fuldstændig normale forhold.
>
> Arbejdsskadestyrelsen har på baggrund af begge erklæringer vurderet generne efter ulykken den 7. marts 1994 til under 5 %. Styrelsen vurderer samtidig, at generne fra 7.18. brysthvirvel, som først opstår spontant efter 11 måneder, ikke kan relateres til ulykken.
>
> Denne vurdering fastholder Styrelsen i september 1999.
>
> Advokaten har til støtte for sin påstand indsendt røntgen- og scanningsbeskrivelser fra i år. Ifølge vores lægekonsulenter, er der tale om aldersbetingede degenerative forandringer og ikke følger af ulykkestilfældet i 1994 eller andre traumer for den sags skyld.
>
> Med hensyn til forældelse jf. FAL § 29, så har vi noteret os, at egen læge den 28. oktober 1998 har udfærdiget en lægeerklæring, hvor hun konstaterer, at smertetilstanden er kronisk.
>
> Kunden har ikke efterfølgende taget retslige skridt til at få Alm. Brand til at anerkende erstatningspligten, hvorfor sagen blev forældet senest i 2003.
>
> **Konklusion**
> Der er ikke dokumenteret nogen årsagssammenhæng mellem ulykken den 7. marts 1994 og generne i dag. Videre er der indtrådt forældelse senest i 2003. Derfor fastholder vi vores afslag af kundens ønske om en genoptagelse af vurderingen af det varige mén efter ulykken den 7. marts 1994."

Som følge heraf anførte klagerens advokat ved skrivelse af 7/12 2006 til nævnet:

"Fra vores side er der fremlagt dokumentation for, at der er sket forandringer i min klients helbredstilstand. Dette er tiltrådt af de personer, som har behandlet min klient.

Sammenholdes det med afgørelsen fra Alm. Brand Forsikring A/S på daværende tidspunkt, er det klart, at der ikke i den afgørelse er taget stilling til en yderligere forværring. Forværringen er derfor konstateret, hvorfor min klient skal have genoptaget sin sag.

Jeg skal gøre opmærksom på, at det er Alm. Brand Forsikring A/S, der skal dokumentere, at man allerede på daværende tidspunkt, jfr. det tidligere anførte har taget højde for den helbredssituation, som min klient står i på nuværende tidspunkt. Da dette ikke er bevist ud fra det fremsendte, har min klient derfor godtgjort forandringer ikke er med i den erstatningsudbetaling, som er sket fra forsikringsselskabets side tidligere."

Selskabet anførte ved efterfølgende skrivelse af 1/1 2007 til nævnet:

"I den forbindelse skal vi blot fastholde, at de gener som advokaten nu påstår er forværret, flere gange tidligere er afvist af Arbejdsskadestyrelsen som værende en følge af skaden den 7. marts 1994. Dette begrunder Styrelsen med, at generne først debuterer 11 måneder efter skaden.

Desuden fastslår vores lægekonsulenter, at scanningen i dag alene viser alderssvarende degenerative forandringer, som ikke umiddelbart kan tilskrives nogen skade.

Vi skal derfor fastholde, at der fortsat ikke er årsagssammenhæng mellem kundens gener og skaden den 7. marts 1994."

Klagerens advokat og selskabet fremsendte herefter yderligere skrivelser til nævnet til belysning af deres påstande.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de lægelige oplysninger samt afgørelserne fra Arbejdsskadestyrelsen, finder nævnet, at klageren ikke har godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem de nuværende gener og ulykkestilfældet i 1994. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at genoptage sagen som sket.

Herefter,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson